

DECRET 596/2023, DEL 29-12-2023, PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES.

Decret 596/2023, del 29 de desembre del 2023

Decret 596/2023, del 29-12-2023, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Exposició de motius

Vist el Decret legislatiu del 7 de febrer del 2018 de publicació del text refós de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Vista la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres;

Vist el Decret del 23 de juliol del 2014 pel qual s'aprova el Reglament d'aplicació de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la modificació del Reglament de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals;

Aquest Reglament té per objecte principal el desenvolupament i l'execució de la Llei de l'impost, d'acord amb la normativa vigent i les modificacions del sistema tributari que s'han efectuat principalment amb la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres, així com amb la Llei 42/2022, de l'1 de desembre, de l'economia digital, l'emprenedoria i la innovació, i amb la Llei 11/2023, del 30 de gener, de mesures per al treballador per compte propi, mitjançant la incorporació de requisits objectius per delimitar quan una renda d'origen immobiliari es considera un rendiment d'activitat econòmica, i la integració de

l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries i noves deduccions.

Així doncs, per raons de coherència i coordinació, s'han efectuat diverses adaptacions per alinear aquest impost amb la reforma duta a terme en l'impost sobre societats i l'impost sobre la renda de les persones no-residents fiscals.

En aquest sentit, era essencial proporcionar al Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques noves disposicions específiques per complementar les modificacions legislatives establertes; per això és necessari modificar el Reglament existent i derogar l'anterior, per tal de garantir més claredat i seguretat jurídica en l'aplicació de l'impost.

Pel que s'ha exposat, a proposta del ministre de Finances, el Govern, en la sessió del 29 de desembre del 2023, aprova aquest Decret amb el contingut següent:

Article únic

S'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i serà aplicable en relació amb els períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener del 2024.

Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació

1. Aquest Reglament regula el desplegament de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i les seves modificacions en relació amb les obligacions formals que han d'acomplir els obligats tributaris d'aquest impost, així com el sistema de gestió, de liquidació i de control del tribut.

2. El compliment de les obligacions establertes en aquest Reglament s'entén sense perjudici de les que s'inclouen en la Llei esmentada i altres disposicions que resultin aplicables.

Article 2. Obligats tributaris

Estan sotmeses a les obligacions establertes en aquest Reglament les persones físiques que tinguin la condició d'obligats tributaris, d'acord amb el que determina la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 3. Registre tributari

1. El ministeri encarregat de les finances ha de portar un Registre tributari que inclogui els obligats tributaris que obtinguin rendes subjectes a l'impost. Els obligats tributaris que obtinguin rendes procedents d'activitats econòmiques han de complir les formalitats censals previstes per als empresaris i professionals.

2. Els obligats tributaris han de disposar d'un número de Registre tributari (NRT), que ha de coincidir amb el número d'identificació administrativa (NIA) precedit de la lletra "F". Aquest s'ha d'incloure en totes les declaracions, comunicacions o escrits que presentin davant l'Administració tributària.

Es pot sol·licitar l'obtenció de l'NRT mitjançant el model normalitzat que faciliti l'Administració tributària. A aquest efecte, l'obligat tributari ha d'aportar el passaport o el document que acrediti el NIA, segons els casos.

Capítol segon. Rendes d'activitats econòmiques

Secció primera. Rendes netes d'activitats econòmiques

Article 4. Regles generals

Els béns o serveis que els obligats tributaris cedeixin o prestin a tercers no vinculats de forma gratuïta o que destinin a l'ús o consum propi es valoren d'acord amb el seu valor normal de mercat.

Igualment, quan hi hagi una contraprestació i sigui notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i serveis, es pren aquest darrer valor com a criteri de valoració.

Secció segona. Règim de determinació directa

Article 5. Determinació directa dels rendiments de les activitats econòmiques

1. La determinació de la renda de les activitats econòmiques en la modalitat d'estimació directa es fa d'acord amb les normes de l'impost sobre societats, sense perjudici de les normes especials establertes en aquest Reglament.

En matèria de deducció de despeses, es tenen en compte les regles generals següents:

a) Són deduïbles les amortitzacions en relació amb béns i drets destinats a l'activitat econòmica efectuades d'acord amb l'article 10 de la Llei de l'impost sobre societats. No poden ser objecte de deducció de la base de tributació les amortitzacions, les correccions de valor o les provisions que es puguin realitzar sobre béns o drets que es considerin no destinats a l'activitat econòmica.

b) No són deduïbles les quotes de tributació que, si escau, l'obligat tributari hagi satisfet per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris i per

l'impost comunal de radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals.

c) Quan estigui degudament acreditat –amb l'oportú contracte laboral i l'afiliació corresponent a la Seguretat Social– que el cònjuge o els fills de l'obligat tributari treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques desenvolupades per aquest obligat, es dedueixen per determinar la renda les retribucions estipulades amb cadascun d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seva qualificació professional i el treball acomplert.

d) Quan el cònjuge o els fills de l'obligat tributari facin cessions de béns o drets, acreditades mitjançant els contractes corresponents, que serveixin a l'objecte de l'activitat econòmica de què es tracti, es dedueix, per determinar la renda del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedeixi el valor de mercat. La càrrega de la prova del valor de mercat correspon a l'empresari o professional, i la deducció es denega en cas que no sigui possible acreditar-lo.

e) No són deduïbles les contribucions de l'empresari o professional a plans de pensions o instruments de previsió social que compleixin una funció anàloga quan ell en sigui el beneficiari.

2. Els obligats tributaris que exerceixen una activitat per compte propi i estiguin inscrits en el Registre de Treballadors per Compte Propi poden addicionalment deduir-se les despeses següents:

a) En els casos en què afectin parcialment el seu habitatge habitual en el desenvolupament de la seva activitat econòmica:

i. Les despeses en concepte d'arrendament, d'assegurança de la llar i de subministraments o consums com aigua, electricitat, telefonia i Internet;

despeses de comunitat, i despeses de serveis i instal·lacions de seguretat, en el percentatge resultant d'aplicar el 35% del seu cost a la proporció existent entre els metres quadrats de l'habitatge destinats a l'activitat respecte a la seva superfície total, llevat que s'acrediti un percentatge superior o inferior.

ii. Les quantitats en concepte d'amortització, d'acord amb l'article 10 de la Llei de l'impost sobre societats, que resultin de la proporció existent entre els metres quadrats d'habitatge destinats a l'activitat respecte a la seva superfície total, amb un màxim del 40% del seu cost d'adquisició.

iii. En concepte d'interessos, comissions i qualsevol altra despesa derivada del finançament proveït per part d'entitats bancàries del Principat d'Andorra per a l'adquisició de l'habitatge habitual, l'import que resulti de la proporció existent entre els metres quadrats d'habitatge destinats a l'activitat respecte a la seva superfície total.

b) En concepte de despeses de cotització per compte propi a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, l'import resultant d'aplicar l'1,18% a la quota de cotització, quan la base de cotització sigui superior al 100% del salari mensual global mitjà cotitzat de l'any anterior.

c) Les despeses de manteniment en restaurants o establiments similars efectivament suportades i abonades per qualsevol mitjà electrònic de pagament quan, per raó d'una circumstància no habitual i de caràcter puntual relacionada amb el treball, el treballador per compte propi s'hagi desplaçat lluny del seu lloc habitual de residència durant les hores en què, habitualment, té la pausa per prendre algun dels tres àpats principals. L'import màxim de despesa deduïble és de l'1% de l'import net de la

xifra de negocis amb el límit de mil cinc-cents (1.500) euros anuals.

d) Les despeses de locomoció efectivament suportades quan es desplacin fora del seu lloc de treball habitual per realitzar la prestació de treball en un lloc diferent. Aquestes despeses es calculen en la forma següent:

i. Quan utilitzin mitjans de transport públic, l'import de la despesa que es justifiqui mitjançant factura o document equivalent.

ii. Quan utilitzin el seu propi vehicle, la suma de 0,31 euros per quilòmetre, més l'import de la despesa de peatges i aparcaments que justifiquin documentalment.

e) Quan utilitzin el vehicle propi per desenvolupar l'activitat professional, el 20% del cost de l'assegurança obligatòria de vehicles.

Secció tercera. Règim de determinació objectiva

Article 6. Determinació objectiva dels rendiments de les activitats econòmiques

1. L'obligat tributari que es vulgui acollir a l'opció de determinació objectiva dels rendiments de les activitats econòmiques ho ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances abans de l'inici del període impositiu en què hagi de tenir efecte, a través de la declaració censal corresponent.

2. En cas d'inici d'activitat, l'opció s'ha de sol·licitar, en el cas de professionals titulats, durant el mes següent a la inscripció al Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals, i en el cas d'obertura de negoci, durant el mes següent a la inscripció al Registre de Comerç. La renúncia a l'opció de determinació objectiva dels rendiments de les activitats econòmiques s'ha de fer a través de la declaració censal corresponent aprovada pel

ministeri encarregat de les finances, abans de l'inici del període impositiu en què hagi de tenir efecte.

3. L'obligat tributari queda exclòs de l'opció de determinació objectiva dels rendiments de les activitats econòmiques quan no es compleixi el que disposa l'article 17, apartat 1, de la Llei de l'impost. L'exclusió té efectes en el mateix període impositiu en què es produeixi aquesta circumstància.

L'exclusió suposa que l'obligat tributari ha de determinar la seva base de tributació segons el mètode de determinació directa.

4. A l'efecte del compliment dels requisits per acollir-se a l'opció de determinació objectiva dels rendiments de les activitats econòmiques, s'entén per activitat professional l'exercici d'una professió per a la qual es requereixi estar en possessió d'una titulació universitària.

5. En cas que l'obligat tributari exerceixi simultàniament activitats econòmiques i activitats professionals, el límit quantitatiu per a l'opció de la determinació objectiva d'aquestes rendes és de tres-cents mil (300.000) euros.

6. En el cas de societats civils, herències jacents, comunitats de béns i totes les entitats o patrimonis autònoms regulats a la Llei de bases de l'ordenament tributari en què els socis optin per la determinació objectiva, els límits quantitatius establerts en aquest article fan referència a cada un dels socis, hereus, comuners o partícips, respectivament.

Capítol tercer. Rendes del capital immobiliari

Article 7. Rendes íntegres del capital immobiliari

1. Les rendes íntegres del capital immobiliari es determinen segons el mètode de determinació directa o objectiva, i es defineixen com totes aquelles derivades de l'arrendament o de la constitució o

cessió de drets o facultats d'ús o gaudi sobre béns immobles, segons les disposicions previstes en els articles 5 i 6 d'aquest Reglament.

2. L'obligat tributari que dugui a terme l'activitat d'arrendament de béns immobles pot optar, en qualsevol moment del període impositiu immediatament anterior, perquè les rendes íntegres obtingudes tributin d'acord amb les regles previstes per a les rendes d'activitats econòmiques encara que no compleixi les circumstàncies previstes en l'article 14.2 de la Llei de l'impost.

Els obligats tributaris que vulguin que les rendes íntegres es determinin segons el mètode de determinació directa han de comunicar aquesta opció al ministeri encarregat de les finances abans de l'inici del període impositiu en què hagi de tenir efecte, a través de la declaració censal corresponent.

3. Aquesta opció vincula l'obligat tributari durant un termini mínim de tres anys, durant els quals no pot canviar la seva elecció, llevat que hi hagi un canvi excepcional en les circumstàncies degudament justificat.

Una vegada transcorregut aquest termini, l'obligat tributari pot renunciar a aquesta opció mitjançant la presentació d'una comunicació al ministeri encarregat de les finances, a través de la declaració censal corresponent, abans de l'inici del període impositiu en què hagi de tenir efecte la renúncia.

Article 8. Despeses deduïbles de les rendes netes del capital immobiliari

1. Les despeses deduïbles es poden quantificar seguint les normes establertes pel règim de determinació directa previst en l'article 5 d'aquest Reglament.

2. Alternativament, les despeses deduïbles es poden quantificar seguint les normes establertes pel règim

de determinació objectiva complint els requisits i les condicions definits en l'article 6 d'aquest Reglament. En aquest cas, les despeses deduïbles es poden quantificar com el 40% de les rendes íntegres.

A més, es permet als obligats tributaris augmentar en un 5% aquest percentatge, exclusivament per a les rendes íntegres derivades de l'arrendament d'habitatges destinats a residència habitual i permanent al Principat d'Andorra. Aquesta majoració només és aplicable si els ingressos per metre quadrat són inferiors a vuit (8) euros i la renda total no supera els mil dos-cents cinquanta (1.250) euros mensuals.

3. En cas que l'obligat tributari esculli determinar la seva base de tributació seguint el mètode establert en l'apartat 2 anterior, ha de comunicar aquesta decisió al ministeri encarregat de les finances abans de finalitzar l'any anterior al començament del període impositiu en què hagi de tenir efecte, a través de la declaració censal corresponent.

Aquesta opció vincula l'obligat tributari durant un termini mínim de tres anys, durant els quals no pot canviar la seva elecció, llevat que hi hagi un canvi excepcional en les circumstàncies degudament justificat.

Una vegada transcorregut aquest termini, l'obligat tributari pot renunciar a aquesta opció mitjançant la presentació d'una comunicació al ministeri encarregat de les finances, a través de la declaració censal corresponent, abans de l'inici del període impositiu en què hagi de tenir efecte la renúncia.

Article 9. Correcció del guany o la pèrdua de capital en les transmissions de béns immobles no afectes a una activitat econòmica

1. Al guany o la pèrdua de capital derivats de qualsevol operació que impliqui la transmissió, la

cessió, la permuta o qualsevol altre acte que comporti la transferència de la propietat d'un bé immoble no destinat a una activitat econòmica d'acord amb la legislació vigent s'hi apliquen els factors de correcció previstos segons el període de temps en què el bé immoble hagi estat propietat de l'obligat tributari.

2. L'obligat tributari està obligat a presentar la declaració corresponent d'acord amb les disposicions vigents i adjuntar-hi la documentació justificativa de la propietat i la transmissió del bé immoble, de conformitat amb l'article 20 d'aquest Reglament, així com a efectuar el pagament de l'impost dins dels terminis establerts per l'autoritat tributària.

Capítol quart. Deduccions

Article 10. Deducció per creació de llocs de treball

1. Per calcular la deducció per creació de llocs de treball es computen exclusivament els treballadors amb un contracte formalitzat a Andorra i subjecte a la normativa laboral andorrana que, en el moment de la contractació, estiguin inscrits al Servei d'Ocupació com a demandants d'ocupació i que estiguin donats d'alta al règim general de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

2. Per determinar l'increment mitjà de plantilla, es calcula la plantilla mitjana prorratejant el nombre de persones pels dies de l'any que estan contractades en relació laboral per l'obligat tributari, i es compara amb la plantilla mitjana de l'any anterior, determinada de la mateixa forma. Per al càlcul es computen les persones empleades tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa. En contractes de treball en què la jornada sigui inferior a la jornada completa, s'ha de determinar l'equivalència d'aquell contracte respecte d'un altre a

jornada completa; queden exclosos del còmput els contractes de caràcter temporal.

3. Aquest increment mitjà de plantilla s'ha de mantenir durant l'any posterior a comptar del tancament de l'exercici. En cas que no es compleixi aquest increment mitjà de plantilla, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

4. El càlcul de la deducció per creació de llocs de treball s'ha d'incloure en la memòria, si escau, en el moment de formular els comptes anuals de l'exercici.

5. Les deduccions previstes en aquest article no aplicades per insuficiència de quota es poden deduir de la quota de tributació dels sis exercicis posteriors.

Article 11. Deducció per incentius fiscals al mecenatge

1. Les entitats que rebin donatius irrevocables, purs i simples d'acord amb el que està establert a la Llei de l'impost han d'acreditar l'efectivitat de la donació expedint un certificat, mitjançant el model aprovat pel ministeri encarregat de les finances.

2. Els obligats tributaris que efectuïn donatius dineraris irrevocables, purs i simples poden minorar de la quota de tributació el resultat d'aplicar el 10% de l'import o valor de les donacions efectuades. A aquest efecte i d'acord amb el que determina la Llei, han d'acreditar aquestes donacions mitjançant la presentació del certificat segons el model aprovat pel ministeri encarregat de les finances i consignar l'import dels donatius en la casella corresponent de l'autoliquidació. Aquest certificat ha d'incloure la quantitat donada, les dades identificatives de la persona, les persones o les entitats que reben els fons, un justificant de l'ingrés i la finalitat a la qual es destinen aquests recursos. Si l'obligat tributari no ho pot acreditar mitjançant la presentació del certificat

corresponent, la donació efectuada perd el benefici de la deducció corresponent.

3. Els obligats tributaris tenen l'obligació de conservar el certificat lliurat prop del ministeri encarregat de les finances, així com la resta de la documentació que justifiqui les dites deduccions, durant un període de sis anys a comptar de la data en què finalitzi el termini reglamentari per presentar la declaració o l'autoliquidació en què s'han beneficiat de la deducció, o bé, si es tracta de declaracions o autoliquidacions extemporànies, a comptar de la data de presentació.

Article 12. Incentius fiscals al patrocini i l'esponsorització

1. Els obligats tributaris que incorrin en despeses o facin inversions per a esponsoritzacions o patrocinis en virtut de contractes amb les entitats previstes a la Llei de l'impost poden minorar de la quota de tributació el resultat d'aplicar el 10% de l'import o valor de les despeses i inversions efectuades. A aquest efecte i d'acord amb el que determina la Llei, han d'acreditar el benefici de la deducció aplicada mitjançant la presentació del contracte de patrocini o d'esponsorització establert quan sigui requerit.

2. La documentació que justifiqui les dites deduccions ha de conservar-se durant un període de sis anys a comptar de la data de presentació de la declaració o l'autoliquidació en què s'han beneficiat de la deducció, o bé, si es tracta de declaracions o autoliquidacions extemporànies, a comptar de la data de presentació.

Article 13. Incentius a la participació en projectes declarats d'interès nacional

1. Els obligats tributaris que facin aportacions gratuïtes per al finançament de projectes declarats d'interès nacional poden minorar de la quota de

tributació de l'impost el resultat d'aplicar el 75% del valor d'aquestes aportacions en les condicions assenyalades en la Llei de l'impost.

2. L'Administració pública o l'entitat amb la qual existeixi un conveni de col·laboració i que sigui l'encarregada de gestionar i executar el projecte que rebí el donatiu amb caràcter irrevocable, pur i simple ha d'acreditar l'efectivitat de la donació expedint un certificat, mitjançant el model aprovat pel ministeri encarregat de les finances.

3. Els obligats tributaris que hagin efectuat donatius han de consignar l'import dels donatius en la casella corresponent de l'autoliquidació i conservar els certificats emesos per l'entitat gestora del projecte que ha rebut el donatiu, així com la resta de la documentació que justifiqui les dites deduccions, durant un període de sis anys a comptar de la data en què finalitzi el termini reglamentari per presentar la declaració o l'autoliquidació en què s'han beneficiat de la deducció, o bé, si es tracta de declaracions o autoliquidacions extemporànies, a comptar de la data de presentació.

Capítol cinquè. Exempcions

Secció primera. Transmissions immobiliàries oneroses

Article 14. Sol·licitud de l'exempció dels guanys de capital derivats de les transmissions immobiliàries oneroses per a la reinversió en habitatge habitual

1. La persona o les persones que realitzin transmissions immobiliàries oneroses per a la reinversió en habitatge habitual han de presentar prop del ministeri encarregat de les finances la sol·licitud en el format oficial corresponent, degudament emplenada i acompanyada de la documentació següent:

a) En el termini d'un mes, a comptar del moment de la transmissió, la persona o les persones transmissores han de presentar a l'Administració una còpia simple de l'escriptura de transmissió de l'habitatge venut.

b) En el termini d'un mes a comptar del moment en què es realitza la reinversió, la persona o les persones transmissores han de presentar a l'Administració una còpia de l'escriptura d'adquisició del nou habitatge habitual i permanent.

c) En el termini de sis mesos a comptar del moment en què es fa la reinversió, s'ha de presentar el certificat de residència expedit pel comú que acrediti la data d'inscripció en el bé immoble.

d) Un cop a l'any, i fins que hagin transcorregut els anys que la Llei exigeix perquè l'habitatge sigui considerat habitual i permanent, els subjectes obligats han de presentar a l'Administració el certificat de residència expedit pel comú, així com els rebuts d'electricitat, telèfon i/o aigua de l'habitatge que demostrin que l'habitatge és l'habitual i permanent.

e) L'Administració es reserva el dret de demanar qualsevol informació o documentació complementària, tant per a l'atorgament com per al control de l'exempció.

En cap cas no és aplicable aquesta exempció per a les transmissions oneroses de l'habitatge habitual i permanent si no ha estat acordada favorablement amb anterioritat a la formalització en document públic o privat de la transmissió.

En els casos en què s'acordi l'exempció, la transmissió s'ha de formalitzar en el termini màxim de tres mesos a comptar de la data de la resolució en què s'acorda l'exempció. Transcorregut aquest

termini, les persones interessades han de presentar una nova sol·licitud d'exempció.

En cas que l'adquisició del nou habitatge tingui lloc, com a màxim, sis mesos abans de la transmissió del bé objecte de l'aplicació d'aquesta exempció, l'obligat tributari ha de sol·licitar l'aplicació d'aquesta exempció en el moment de la transmissió del bé objecte de l'aplicació de l'exempció, ha d'acomplir tots els requisits assenyalats i acompanyar-hi, a més a més, una còpia de l'escriptura de l'adquisició del nou habitatge dins el termini de sis mesos esmentat anteriorment.

En cas que la reinversió no es faci per la totalitat, només queda exempta de tributació la part proporcional de la plusvàlua que es correspon amb l'import de la reinversió feta. L'obligat tributari ha de fer una autoliquidació i ingressar l'import corresponent a la quota tributària per la part del guany de capital que no es destini a la reinversió.

En cas que l'obligat tributari s'hagi beneficiat de l'exempció prevista i no hagi fet la reinversió de l'import de la venda en el termini establert, o bé no mantingui la reinversió i l'habitatge com a habitatge habitual i permanent durant el termini establert, ha de fer una autoliquidació i ingressar l'import corresponent a la quota tributària més els interessos de demora corresponents.

L'incompliment dels requisits exigits per a l'aplicació dels beneficis fiscals determina la pèrdua del dret des del moment en què l'incompliment es produeixi.

2. L'obligat tributari disposa d'un termini d'un mes des de la pèrdua del dret al benefici fiscal per presentar a l'Administració tributària una autoliquidació i ingressar, juntament amb la quota resultant, els interessos moratoris corresponents a comptar de la data de la transmissió.

Secció segona. Finançament i inversió en iniciatives empresarials vinculades a l'economia digital, l'emprenedoria i la innovació

Article 15. Exempció relativa a societats mercantils startups sobre les retribucions en forma de participacions socials o accions

1. Estan exemptes de tributació les retribucions percebudes pels administradors, observadors i empleats de les societats mercantils startups, sempre que aquestes retribucions consisteixin en el lliurament de participacions socials o accions, opcions sobre aquestes últimes o drets econòmics referenciats sobre el valor de la participació social o de l'acció.

Per als efectes d'aquesta exempció, s'entén per societats mercantils startups les entitats que compleixin els criteris establerts per la normativa vigent en matèria de startups, incloent-hi les disposicions relacionades amb el volum de facturació, l'antiguitat de l'empresa i altres requisits determinats per les autoritats competents.

2. Les rendes percebudes pels proveïdors de béns i serveis de les societats mercantils startups, que es manifestin amb el lliurament de participacions socials o accions, opcions sobre aquestes últimes o drets econòmics referenciats sobre el valor de la participació social o de l'acció, estan exemptes en l'import que no excedeixi el valor normal de mercat dels béns o serveis proveïts.

Per determinar el valor normal de mercat dels béns o serveis proveïts, s'apliquen els criteris establerts per la normativa vigent en matèria de valoració de transaccions entre parts vinculades, garantint una valoració objectiva i ajustada a les condicions del mercat.

Les societats mercantils startups han de mantenir una documentació adequada i suficient que justifiqui la valoració dels béns o serveis per demostrar el compliment d'aquesta exempció. Aquesta documentació ha de posar-se a disposició de les autoritats competents en cas de requeriment.

3. Les societats mercantils startups resten obligades a comunicar, prop del ministeri de finances i en el termini de trenta dies hàbils des de la data en què es produeixi el lliurament de participacions socials o accions com a retribució, la informació següent:

- a) Identificació de la societat mercantil startup.
- b) Identificació del proveïdor de béns o serveis.
- c) Descripció detallada dels béns o serveis proveïts.
- d) Valoració econòmica dels béns o serveis proveïts.
- e) Valor de mercat de les participacions socials o accions lliurades com a retribució.

Secció tercera. Altres exempcions

Article 16. Exempció de beques a l'estudi i ajuts de recerca

1. D'acord amb el que estableix l'article 5, apartat e, de la Llei de l'impost, les persones que reben beques i ajuts de recerca atorgats per entitats públiques andorranes per cursar estudis reglats o dur a terme accions vinculades a la recerca tant al Principat d'Andorra com a l'estranger estan exemptes de tributar per aquestes beques i ajuts quan es concedeixen d'acord amb la Llei d'ajuts a l'estudi i amb la normativa relativa a cada una de les convocatòries dels ajuts a la recerca.

2. També estan exemptes de tributació les beques i els ajuts de recerca atorgats per entitats distintes de les indicades a l'apartat anterior, quan tinguin per objecte que es cursin estudis reglats o que es duguin

a terme accions vinculades a la recerca tant al Principat d'Andorra com a l'estranger, en les condicions següents:

a) La concessió de la beca o l'ajut s'ha d'ajustar als principis de mèrit i capacitat, de generalitat i de no-discriminació en les condicions d'accés i publicitat de la convocatòria.

En cap cas no estan exempts de tributació les beques i els ajuts de recerca concedits per una entitat pública o privada els destinataris dels quals siguin exclusivament o fonamentalment els seus treballadors, els cònjuges o parents seus, en línia descendent, ascendent o col·lateral, consanguínia o per afinitat o adopció, fins al tercer grau, inclòs.

b) L'import de la beca exempt per cursar estudis reglats comprèn els costos de matrícula, o les quantitats satisfetes per un concepte equivalent, per poder cursar els estudis esmentats, i d'assegurança d'accidents corporals i assistència sanitària de la qual sigui beneficiari el becari i, si escau, el cònjuge i el fill del becari sempre que no tinguin cobertura de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, així com una dotació econòmica màxima, amb caràcter general, de tres mil (3.000) euros anuals. Aquest darrer import s'eleva fins a un màxim de quinze mil (15.000) euros anuals quan la dotació econòmica tingui per objecte compensar despeses de transport i allotjament per cursar els estudis reglats del sistema educatiu, fins al segon cicle universitari, inclòs. Quan es tracti d'estudis a l'estranger, aquest import és de divuit mil (18.000) euros anuals.

El que es preveu en aquesta lletra també és aplicable en relació amb el Premi nacional a l'estudi.

c) Si l'objecte de l'ajut és cursar estudis de tercer cicle, la dotació econòmica està exempta de tributació fins a un import màxim de divuit mil

(18.000) euros anuals o de vint-i-quatre mil (24.000) euros anuals quan es tracta d'estudis a l'estranger.

d) En el supòsit dels ajuts a la recerca, la dotació econòmica derivada del programa d'ajuda del qual sigui beneficiari l'obligat tributari està exempta de tributació.

L'ajut de recerca ha de respondre a una convocatòria prèvia i ha de tenir algun dels objectius següents: ampliar nous coneixements científics, buscar la seva possible aplicació i la seva implementació econòmica (innovació), i contribuir a la difusió de coneixement nou.

L'exempció l'ha de declarar el ministeri encarregat de les finances amb una sol·licitud prèvia i amb l'aportació de la documentació pertinent per part de la persona o l'entitat que convoca l'ajut a la recerca. La sol·licitud s'ha d'efectuar amb caràcter previ a la concessió de la beca per investigació.

La dotació econòmica està exempta de tributació fins a un import màxim de vint-i-quatre mil (24.000) euros anuals.

e) En el supòsit dels ajuts previstos a les lletres c i d anteriors, la dotació econòmica exempta inclou els ajuts complementaris que tinguin per objecte compensar les despeses de locomoció, manutenció i estada derivades de l'assistència a conferències i reunions científiques, així com les estades temporals en universitats i centres de recerca diferents dels de la seva adscripció, per completar, en ambdós casos, la formació investigadora del beneficiari.

f) D'acord amb el que s'ha indicat en les lletres anteriors d'aquest apartat 2, quan la duració de la beca sigui inferior a un any natural, la quantia màxima exempta és la part proporcional que correspongui.

Article 17. Exempció de determinats premis literaris, artístics o científics

1. D'acord amb l'exempció prevista a l'article 5, apartat i, de la Llei de l'impost, té la consideració de premis literaris, artístics o científics rellevants la concessió de béns o drets a una o diverses persones, sense contraprestació, en recompensa o reconeixement del valor de les obres literàries, artístiques o científiques.

2. El qui concedeix el premi no es pot encarregar de l'explotació econòmica de l'obra o de les obres premiades ni estar-hi interessat. En particular, el guardó no pot implicar ni exigir la cessió ni la limitació dels drets de propietat sobre aquestes obres, inclosos els derivats de la propietat intel·lectual o industrial. No es considera incomplert aquest requisit per la mera divulgació pública de l'obra, sense finalitat lucrativa i per un període de temps no superior a un any.

No tenen la consideració de premis exempts les beques, els ajuts i, en general, les quantitats destinades al finançament previ o simultani d'obres o treballs relatius a les matèries esmentades a l'apartat 1 anterior.

3. La convocatòria ha de reunir els requisits següents:

- a) Tenir caràcter nacional o internacional.
- b) No establir cap limitació respecte als concursants per raons alienes a la mateixa essència del premi.
- c) L'anunci ha de tenir un nivell de difusió pública suficient per garantir el compliment del principi de publicitat de la convocatòria. Els premis que es convoquin a l'estranger o per part d'organitzacions internacionals sols han de complir el requisit previst a la lletra b anterior per accedir a l'exempció.

4. L'exempció l'ha de declarar el ministeri encarregat de les finances amb una sol·licitud prèvia.

La declaració anterior s'ha de sol·licitar amb l'aportació de la documentació pertinent per part de la persona o l'entitat que convoca el premi.

La sol·licitud s'ha d'efectuar amb caràcter previ a la concessió del premi i abans de l'inici del període reglamentari de declaració del període impositiu en el qual s'hagi obtingut.

Per a la resolució de l'expedient es pot sol·licitar un informe del departament competent per raó de la matèria o, si escau, de l'òrgan encarregat.

El termini màxim per notificar la resolució del procediment és de sis mesos. Un cop transcorregut el termini sense que s'hagi notificat la resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

La declaració és vàlida per a les convocatòries successives sempre que no modifiquin els termes que s'han pres en consideració per concedir l'exempció.

En els supòsits en què les convocatòries successives modifiquin els termes esmentats o s'incompleixi qualsevol dels requisits exigits per aplicar-los, el ministeri encarregat de les finances declara la pèrdua del dret que s'apliquin a partir del moment en què es produeix la modificació o l'incompliment esmentats.

5. Quan el ministeri encarregat de les finances declara l'exempció del premi, les persones a les quals fa referència l'apartat 4, amb la sol·licitud prèvia de la declaració d'exempció del premi, estan obligades a comunicar al ministeri esmentat, dintre del mes següent al de la concessió, la data del premi, el premi concedit i les dades identificatives.

6. Estan exempts de tributació en tot cas, i sense necessitat de complir els requisits previstos als

apartats anteriors d'aquest article, els premis literaris, artístics o científics concedits per qualsevol entitat pública del Principat d'Andorra.

Capítol sisè. Aportacions a plans de pensions i altres instruments de previsió social

Article 18. Requisits dels plans de pensions i altres instruments de previsió social

La reducció prevista a l'apartat 1 de l'article 39 de la Llei de l'impost resulta aplicable a les aportacions i contribucions fetes als plans de pensions i altres instruments de previsió social que compleixin les característiques següents:

a) Que s'instrumentin a través d'un contracte d'assegurança o de qualsevol altra modalitat contractual, i que tinguin per objecte exclusiu proporcionar una prestació complementària en el moment de la jubilació, defunció o invalidesa, en benefici de la persona a favor de la qual es constitueixen.

En tot cas, la jubilació ha de ser la principal contingència coberta per l'instrument. Quan es tracti de contractes d'assegurança, s'entén que aquesta condició es compleix quan el valor de la provisió matemàtica corresponent a la contingència de jubilació sigui almenys el triple de la suma de les aportacions o primes corresponents a les contingències de defunció i invalidesa.

b) Que les contribucions o primes siguin efectuades o satisfetes bé per l'obligat tributari o bé per l'empresari amb qui l'obligat tributari mantingui una relació laboral.

c) Que l'obligat tributari sigui al mateix temps el prenedor, l'assegurat i el beneficiari de l'instrument. No obstant això, en relació amb la contingència de defunció, es pot designar beneficiària una altra persona. Així mateix, quan es tracti de plans de

pensions o instruments promoguts per l'empresari amb qui l'obligat tributari mantingui una relació laboral, és l'empresari qui té la condició de prenedor o promotor.

d) Que, quan es tracti de contribucions fetes per l'empresari, aquestes contribucions s'imputin fiscalment al partícip a qui es vincula la prestació, transmetent-li de forma irrevocable el dret a la percepció de la prestació futura.

e) Que el pla de pensions o l'instrument de previsió social es contracti amb una entitat financera o d'assegurances constituïda conforme al dret andorrà o bé una entitat estrangera autoritzada per portar a terme l'activitat financera o asseguradora al Principat d'Andorra.

No obstant això, quan es tracti de plans de pensions o instruments promoguts per l'empresari amb qui l'obligat tributari mantingui una relació laboral, no és necessari el compliment del requisit indicat al paràgraf anterior.

f) Que la facultat de fer efectius, totalment o parcialment, els drets econòmics derivats de l'instrument per part de la persona a qui corresponguin només sigui possible, amb independència de les situacions indicades a l'apartat a, en els casos següents:

i. En situacions de desocupació de l'assegurat o partícip amb una durada superior a vint-i-quatre mesos.

ii. En situacions de malaltia greu. S'entén que es dona una situació de malaltia greu quan suposi la baixa laboral de l'assegurat o partícip durant un període superior a dotze mesos.

iii. Quan l'assegurat o partícip traslladi la seva residència fiscal fora del territori andorrà.

No obstant això, el prenedor o particip del pla de pensions o de l'instrument de previsió social pot mobilitzar els seus drets consolidats a un altre pla o instrument que reuneixi les condicions d'aquest article, sense disposar d'aquests drets i sense que això suposi l'obtenció de renda per l'impost.

Capítol setè. Pagaments a compte

Secció primera. Pagament a compte sobre les rendes d'activitats econòmiques

Article 19. Pagaments fraccionats

1. Durant el mes de setembre els obligats tributaris han d'efectuar un pagament fraccionat, a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el primer dia de setembre.

2. El pagament fraccionat es calcula aplicant el percentatge del 50% sobre la quota de liquidació del període impositiu immediatament anterior.

3. No obstant això, l'obligat tributari pot determinar l'import del pagament fraccionat aplicant un percentatge del 5% sobre les rendes netes procedents d'activitats econòmiques obtingudes en el període impositiu immediatament anterior. L'exercici d'aquesta opció es fa en el moment de presentar la declaració corresponent al pagament fraccionat i no vincula per a futurs períodes impositius.

4. En cas que el període impositiu anterior tingui una durada inferior a dotze mesos, el pagament fraccionat es fa tenint en compte la part proporcional de la base d'aquest període corresponent als períodes anteriors fins a completar un període de dotze mesos.

5. Els obligats tributaris no han d'efectuar el pagament fraccionat durant el primer període impositiu de l'activitat.

6. La declaració del pagament fraccionat es fa mitjançant el model oficial corresponent aprovat pel ministeri encarregat de les finances.

Secció segona. Pagaments a compte en transmissions patrimonials

Article 20. Pagaments a compte en transmissions d'immobles o drets reals

1. D'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 45 bis de la Llei de l'impost, en el cas de transmissions formalitzades en contracte privat o davant de fedatari públic, l'obligat tributari ha d'autoliquidar el pagament a compte de l'impost presentant l'autoliquidació corresponent, d'acord amb el model previst a aquest efecte, i ingressar-ne l'import que en resulti.

2. En el cas de transmissions formalitzades per contracte privat, el termini màxim per fer aquest pagament a compte és de trenta dies a comptar de la data del contracte privat, i en el cas de transmissions formalitzades davant d'un fedatari públic, l'obligat tributari ha d'autoliquidar el pagament a compte de l'impost, simultàniament a l'atorgament de l'escriptura pública o a la formalització de la subhasta pública, presentar l'autoliquidació corresponent, d'acord amb el model previst a aquest efecte, i ingressar-ne l'import derivat al fedatari públic.

3. En el cas de transmissions formalitzades per contracte privat, juntament amb l'autoliquidació del pagament a compte de l'impost s'ha d'aportar el document original del contracte privat i una còpia del mateix document.

4. Si concorren alguna de les exempcions previstes en la Llei, s'han d'adjuntar a l'autoliquidació del pagament a compte de l'impost els documents justificatius corresponents. Una vegada presentada aquesta documentació a l'Administració tributària,

aquesta última visa l'original del contracte i hi adjunta una còpia de l'autoliquidació del pagament a compte.

5. A l'efecte de justificar el pagament a compte de l'impost, per elevar a públic un contracte privat és necessari presentar el document original del contracte visat per l'Administració tributària, una còpia de l'autoliquidació del pagament a compte, la justificació del pagament i els documents de l'aplicació de l'exempció, si és el cas.

6. En els casos en què es vulguin acreditar inversions i millores fetes en el bé objecte de la transmissió, l'obligat tributari ha de presentar un certificat acreditatiu del valor d'adquisició actualitzat tant davant l'Administració tributària, si la transmissió es fa per contracte privat, com davant del fedatari públic, en el moment de formalitzar la transmissió.

7. Quan els obligats tributaris obtinguin guanys de capital derivats de la transmissió de béns immobles situats al Principat d'Andorra abans d'haver transcorregut un període mínim de dos anys des de la data d'adquisició del bé o dret, aquests guanys estan sotmesos a un recàrrec especial del 5% sobre l'import del guany de capital en els termes de la Llei de l'impost. Els obligats tributaris han de liquidar el recàrrec especial en el mateix moment que es liquida el pagament a compte de la transmissió, ja sigui davant l'Administració tributària o davant del fedatari públic.

Article 21. Acreditació del valor d'adquisició davant de l'Administració

1. Quan l'obligat tributari hagi d'acreditar obres de millores o inversions que augmentin el valor d'adquisició, o en el cas de noves promocions immobiliàries, ha de justificar davant l'Administració tributària l'import de les inversions o millores fetes i que augmentin el valor d'adquisició del bé o dret

objecte de gravamen. També ha d'aportar la documentació següent:

a) Autorització de les obres efectuades d'acord amb la legislació urbanística.

b) Factures acreditatives de les obres autoritzades, detall dels costos de l'obra i certificats d'obra.

c) Documents acreditatius del pagament de les factures.

d) Escriptura de divisió en propietat horitzontal en què consti l'assignació del coeficient del sòl que correspon a cada unitat construïda, en el cas de les noves promocions immobiliàries.

e) Títol de propietat que acrediti la data d'adquisició i l'import.

f) Acreditació del valor fiscal net.

2. En el termini d'un mes, l'Administració ha de comprovar i ha d'emetre un certificat del valor d'adquisició actualitzat, que ha d'incloure l'import de les inversions, obres i millores efectuades. En el cas de les promocions immobiliàries, s'ha d'emetre un certificat per cada unitat construïda.

Article 22. Obligacions dels fedataris públics en transmissions patrimonials

1. El fedatari públic no pot autoritzar cap escriptura pública de transmissió de béns immobles, o de constitució o cessió de drets reals sobre els mateixos béns, efectuada mitjançant contracte privat, ni pot protocol·litzar documents privats en què es reflecteixin aquestes transmissions de béns immobles o drets sobre els mateixos béns, sense que es faci simultàniament la liquidació de l'impost, excepte en el cas previst a l'apartat 2.

2. El fedatari públic no pot autoritzar cap escriptura pública de transmissió de béns immobles, o de

constituïció o cessió de drets reals sobre els mateixos béns, efectuada mitjançant contracte privat, ni pot protocol·litzar documents privats en què es reflecteixin aquestes transmissions de béns immobles o de drets reals sobre els mateixos béns, si els obligats tributaris no acrediten prèviament la liquidació i l'ingrés efectiu de l'impost al ministeri encarregat de les finances en els termes previstos a l'article 20 d'aquest Reglament.

El document acreditatiu de la liquidació s'ha d'incorporar a la matriu de l'instrument notarial.

3. El fedatari públic ha d'ingressar a la caixa central del Govern el total de quotes cobrades durant el trimestre natural anterior, dins dels quinze primers dies del trimestre següent.

4. El fedatari públic ha de presentar una declaració relativa al conjunt de transmissions en què hagi intervingut durant el trimestre natural anterior, dins dels quinze primers dies del trimestre següent.

5. En la declaració hi ha de constar, agrupada per mesos naturals, la informació següent:

a) El número de l'autoliquidació de pagament a compte.

b) Dades i identificació de les parts atorgants.

c) El bé o dret objecte de la transmissió, constituïció o cessió, amb detall de: parròquia, poble, carrer i número on està situat el bé immoble, i la superfície del bé immoble.

d) L'import de les bases de tributació objecte de gravamen.

e) La data de la transmissió, constituïció o cessió del bé o dret.

f) El valor d'adquisició del bé o dret objecte de la transmissió.

g) La data d'adquisició del bé o dret objecte de la transmissió.

h) La base de tributació de l'impost.

i) La quota tributària resultant.

j) El motiu de l'exempció.

Capítol vuitè. Retencions i ingressos a compte

Secció primera. Regles generals

Article 23. Obligació de practicar retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques

1. Les persones o entitats esmentades als apartats 2 i 3 de l'article 50 de la Llei de l'impost que satisfacin o abonin rendes gravades per l'impost sobre la renda de les persones físiques estan obligades a practicar retenció, en concepte de pagament a compte de l'impost corresponent al perceptor, en els termes d'aquest Reglament, quan satisfacin o abonin les rendes següents:

a) Rendes del treball.

b) Rendes del capital mobiliari.

c) Guanys de capital.

2. La mateixa obligació existeix a càrrec de les entitats i les persones jurídiques esmentades a l'apartat 9 de l'article 50 de la Llei de l'impost en relació amb les rendes derivades dels valors estrangers dels quals siguin dipositàries o respecte de les quals tinguin al seu càrrec la gestió de cobrament.

3. Quan les rendes esmentades als apartats 1 i 2 anteriors se satisfacin o abonin en espècie, les persones o entitats indicades anteriorment estan obligades a fer un ingrés a compte, en concepte de

pagament a compte de l'impost corresponent al receptor, en els termes d'aquest Reglament.

4. Quan la retenció o l'ingrés a compte s'hagi practicat però no s'hagi ingressat degudament al ministeri encarregat de les finances per causa no imputable a l'obligat tributari, aquest ministeri té en consideració la quantitat que ha estat efectivament retinguda o ingressada a compte, a l'efecte de determinar la quota diferencial de l'impost.

Secció segona. Retencions i ingressos a compte sobre rendes del treball

Article 24. Determinació del percentatge de retenció o ingrés a compte

1. La retenció o l'ingrés a compte sobre les rendes del treball es determinen d'acord amb les regles següents:

a) La base de tributació és el resultat de minorar la suma de les retribucions fixes i les retribucions variables que ha de percebre l'obligat tributari en l'import de les despeses deduïbles previstes a l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei de l'impost.

b) La base de liquidació és el resultat de minorar el saldo positiu de la base de tributació en l'import de les reduccions que resultin aplicables d'acord amb els articles 35, 38 i 39 de la Llei de l'impost.

c) La quota de liquidació és el resultat de multiplicar l'import positiu de la base de liquidació pel tipus de gravamen de l'impost segons el que estableix l'article 43 de la Llei de l'impost i de reduir el resultat en la bonificació de l'article 46 de la Llei de l'impost.

d) El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable sobre les rendes que s'han de satisfer a l'obligat tributari s'obté multiplicant per 100 el quocient, amb dos decimals, resultant de dividir l'import que resulti de la lletra c anterior i les

retribucions per les rendes del treball totals que s'han de satisfer a l'obligat tributari en el període impositiu.

e) El pagament a compte s'obté d'aplicar a les rendes íntegres del treball que s'han de satisfer el percentatge de retenció o ingrés a compte obtingut d'acord amb la lletra d anterior.

2. Com a excepció a la regla que es preveu a l'apartat anterior, s'aplica un percentatge de retenció fix del 10% sobre l'import íntegre de les rendes del treball següents:

a) Les rendes derivades de la impartició de cursos, conferències, col·loquis, seminaris i altres de similars, excepte quan tinguin la consideració de rendes d'activitats econòmiques.

b) L'import satisfet a l'obligat tributari en concepte de preavis i l'excés de la compensació econòmica en relació amb l'import establert amb caràcter obligatori, com també qualsevol altra indemnització per acomiadament o cessament del treballador.

3. També s'aplica un percentatge de retenció fix del 10% sobre l'import íntegre de la renda quan la determinació del percentatge de retenció o ingrés a compte correspongui al ministeri encarregat de les finances, d'acord amb el que s'estableix a l'article 26, i aquest ministeri no disposi de la informació relativa a les retribucions corresponents a l'obligat tributari que, d'acord amb les disposicions d'aquest Reglament, sigui necessària per calcular aquest percentatge.

4. En el supòsit en què el ministeri encarregat de les finances o el pagador de les rendes no disposi de la informació indicada a l'article 28, quan aquesta informació pugui resultar rellevant per determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte, aquest percentatge es determina tenint en compte únicament les retribucions i, si escau, despeses

deduïbles, corresponents a l'obligat tributari, sense prendre en consideració la informació indicada a l'article 28 esmentat que pugui ser rellevant per establir el percentatge de retenció o ingrés a compte.

5. L'obligat tributari pot sol·licitar, en qualsevol moment del període impositiu, al ministeri encarregat de les finances l'aplicació, en relació amb les rendes del treball que rebí, d'un percentatge de retenció o ingrés a compte superior al que resulta d'aplicar les regles establertes en aquest article, indicant-li quin percentatge de retenció s'ha d'aplicar. El percentatge sol·licitat per l'obligat tributari és aplicable fins que es renunciï a aplicar-lo, mitjançant una nova comunicació al ministeri encarregat de les finances, o bé en els casos en què l'aplicació de les regles d'aquest Reglament determini un percentatge més alt que el sol·licitat per l'obligat tributari.

El ministeri encarregat de les finances comunica al pagador de les rendes i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social aquest nou percentatge de retenció o ingrés a compte, com també la renúncia a aquest percentatge, no més tard del dia 15 del mes posterior a la finalització del trimestre en el qual s'hagi fet la comunicació.

6. Quan l'obligat tributari que obtingui rendes del treball derivades d'una relació laboral passi, en qualsevol moment del període impositiu, a una situació de baixa laboral temporal, el percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable sobre les rendes que, en concepte de prestació econòmica per incapacitat temporal, rebí a partir d'aquest moment és el mateix que el percentatge que resultava aplicable sobre les rendes que rebia abans de començar la situació de baixa. Quan l'obligat tributari estigui percebent, en el moment de la seva baixa, rendes del treball procedents de més d'un pagador, el percentatge aplicable als pagaments

corresponents a la prestació econòmica per incapacitat que comenci a rebre ha de ser el més alt entre els que resultaven aplicables pels diferents pagadors en el moment de produir-se la baixa.

En tot cas, són aplicables a aquest tipus de rendes les disposicions previstes a l'apartat c de l'article 26 d'aquest Reglament.

Article 25. Regularització del percentatge de retenció o ingrés a compte

1. El percentatge de retenció o ingrés a compte es regularitza quan es produeixen variacions en les circumstàncies determinants d'aquest percentatge que suposen una modificació del percentatge, ja sigui a l'alça o a la baixa, superior a un punt percentual respecte al que resultava aplicable prèviament a la pràctica de la regularització.

2. El càlcul del nou percentatge de retenció o ingrés a compte resultant de la regularització prevista en aquest article es fa d'acord amb les regles següents:

a) Es calcula la quota de liquidació per aquest impost corresponent a la totalitat de les rendes del treball que s'hagin de satisfer en el període impositiu, tenint en compte, si escau, les circumstàncies indicades a l'article 28 d'acord amb les comunicacions rebudes, i es resten les retencions i els ingressos a compte ja suportats per l'obligat tributari durant el període impositiu.

b) El nou percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable sobre les rendes que s'han de satisfer a l'obligat tributari s'obté multiplicant per 100 el quocient, amb dos decimals, resultant de dividir l'import que resulti de l'apartat a anterior i les retribucions per les rendes del treball totals que s'han de satisfer a l'obligat tributari durant la resta del període impositiu. El nou percentatge de retenció o

ingrés a compte en cap cas no pot ser superior al 10%.

3. La regularització del percentatge de retenció o ingrés a compte sobre les rendes del treball sotmeses a l'obligació de cotització a través de la Caixa Andorrana de Seguretat Social s'aplica trimestralment, d'acord amb el que es preveu al darrer guió de la lletra c de l'article 26.

Article 26. Procediment per determinar i aplicar el percentatge de retenció o ingrés a compte en el cas de rendes del treball sotmeses a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social

En relació amb les rendes del treball sotmeses a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, el procediment que s'ha de seguir per determinar i aplicar el percentatge de retenció o ingrés a compte és el següent:

a) El ministeri encarregat de les finances calcula el percentatge de retenció o ingrés a compte d'acord amb les regles establertes als articles 24 i 25. Aquest percentatge es calcula de forma separada i independent per a cadascun dels pagadors de rendes amb qui l'obligat tributari mantingui una relació laboral.

b) Per fer el càlcul del percentatge de retenció o ingrés a compte, el ministeri encarregat de les finances parteix de la informació subministrada pels obligats tributaris i per les persones o entitats pagadores de les rendes, en les condicions següents:

i. En relació amb les dades indicades a l'apartat 1 de l'article 28, es pren la informació que en cada moment resulti de les comunicacions fetes pels obligats tributaris en els termes de l'article 28 esmentat.

ii. En relació amb l'import de les rendes del treball corresponents a l'obligat tributari, s'apliquen les regles que s'indiquen a continuació:

- Quan es tracta de noves altes o bé de qualsevol altre supòsit d'inici de pagament de rendes del treball, es pren la informació continguda a la comunicació presentada d'acord amb l'apartat 1 de l'article 29.

- Anualment, a l'inici de cada període impositiu, es torna a calcular el percentatge de retenció o ingrés a compte prenent l'import de les retribucions fixes i variables satisfetes per cada pagador de rendes durant el període impositiu anterior, obtingudes d'acord amb la informació recollida en les declaracions presentades segons l'apartat 1 de l'article 34.

Quan l'obligat tributari hagi percebut rendes procedents del pagador corresponent durant un període de temps inferior a dotze mesos en el curs del període impositiu anterior, s'eleva a l'any l'import de les rendes satisfetes a l'obligat tributari en aquest període, a l'efecte del càlcul al qual es fa referència al paràgraf anterior.

Quan l'obligat tributari hagi percebut, durant el període impositiu anterior, prestacions econòmiques per incapacitat temporal, a l'efecte del càlcul anterior se suma el seu import al de les rendes del treball satisfetes pel pagador corresponent en contraprestació per la relació laboral amb aquest pagador.

- Quan té lloc algun dels supòsits de regularització del percentatge de retenció o ingrés a compte previstos a l'article 25, el ministeri encarregat de les finances determina el nou percentatge basant-se en la informació recollida a la comunicació rebuda a aquest efecte.

c) El ministeri encarregat de les finances calcula el percentatge de retenció o ingrés a compte d'acord amb les lletres a i b anteriors, i ho comunica a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i al pagador de la renda en els terminis següents:

- Abans del dia 15 de març de cada any, el ministeri encarregat de les finances comunica el percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable durant el període impositiu en curs, determinat d'acord amb el que es preveu a la lletra b anterior.

- Quan es tracti d'obligats tributaris que comencin una relació laboral amb la persona o entitat pagadora o bé de qualsevol altre supòsit en què s'iniciï el pagament de rendes del treball, el ministeri encarregat de les finances disposa d'un termini de quinze dies, des que rep la comunicació prevista a l'apartat 1 de l'article 29, per comunicar el percentatge que cal aplicar.

- Quan el ministeri encarregat de les finances rep una comunicació de variació, el ministeri comunica el nou percentatge de retenció o ingrés a compte tan aviat com sigui possible, però en tot cas no més tard del dia 15 del mes posterior a la finalització del trimestre en el qual ha rebut la comunicació.

El pagador de les rendes està obligat a informar l'obligat tributari dels percentatges que siguin aplicables sobre les rendes que ha de percebre per aquests percentatges, tan aviat com hagi rebut la comunicació corresponent del ministeri encarregat de les finances.

d) El percentatge de retenció o ingrés a compte determinat pel ministeri encarregat de les finances i comunicat en els terminis de l'apartat anterior resulta aplicable sobre les rendes del treball que cal satisfer a l'obligat tributari a partir del mateix mes en què

aquest percentatge es comunica a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Aquesta lletra també és aplicable al percentatge de retenció o ingrés a compte determinat d'acord amb l'apartat 5 de l'article 24 d'aquest Reglament.

Durant els mesos del període impositiu previs a aquell en què sigui aplicable el percentatge de retenció o ingrés a compte anual al qual es fa referència al segon guió de l'apartat ii de la lletra b anterior, continua sent aplicable el mateix percentatge corresponent a l'últim mes del període impositiu anterior, sense perjudici de les possibles variacions que es puguin haver produït durant aquest període.

e) En els casos de les baixes laborals temporals a les quals es refereix l'apartat 6 de l'article 24, el pagador de les rendes del treball amb qui l'obligat tributari mantingui la relació laboral comunica a l'entitat que satisfarà la prestació econòmica per incapacitat temporal la concurrència de la situació de baixa de l'empleat, així com el percentatge de retenció o ingrés a compte que resulta aplicable sobre les rendes del treball corresponents en el moment de produir-se la baixa. Aquesta comunicació es fa durant els deu dies posteriors al moment en què té lloc la situació de baixa. Quan la prestació es deriva d'un contracte o instrument formalitzat pel mateix obligat tributari, és aquest últim qui porta a terme la comunicació esmentada.

Aquesta obligació de comunicació per part del pagador de les rendes no resulta exigible en cas que la prestació econòmica per incapacitat temporal sigui satisfeta per la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

f) El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable sobre els pagaments en concepte de capital de jubilació que faci la Caixa Andorrana de

Seguretat Social es determina prenent en consideració, juntament amb l'import d'aquest pagament, el corresponent a les restants rendes del treball percebudes per l'obligat tributari en el curs del període impositiu procedents de l'empresari o els empresaris amb qui ha mantingut la relació laboral corresponent.

Aquest percentatge el determina, prèviament a fer el pagament en concepte de capital de jubilació, el ministeri encarregat de les finances, d'acord amb les regles establertes a l'article 26. La Caixa Andorrana de Seguretat Social no ha de portar a terme el pagament fins que no hagi rebut del ministeri la comunicació del percentatge aplicable al pagament esmentat.

Article 27. Procediment per determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte en el cas de rendes del treball no sotmeses a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social

1. En relació amb les rendes del treball no sotmeses a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, el pagador de les rendes calcula el percentatge de retenció o ingrés a compte d'acord amb les disposicions dels articles 24 i 25 i tenint en compte les dades indicades a l'apartat 1 de l'article 28 amb rellevància per determinar el percentatge esmentat, i que resultin de les comunicacions rebudes dels obligats tributaris segons preveu l'article 28 esmentat, en els termes següents:

a) Quan s'iniciï el pagament de la renda, el pagador determina el percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable partint de l'import de les rendes que, d'acord amb la seva estimació, basada en les estipulacions contractuals i altres circumstàncies previsibles, preveu satisfer a l'obligat tributari durant el període impositiu. Aquest percentatge resulta aplicable fins que no es produeixi alguna de les

situacions a les quals es fa referència a la lletra següent.

b) Quan tingui lloc algun dels supòsits de regularització del percentatge de retenció o ingrés a compte previstos a l'article 25, el pagador de les rendes determina el nou percentatge, tenint en compte les noves circumstàncies, d'acord amb l'article 25 esmentat. Aquest nou percentatge resulta aplicable des del mes següent a aquell en què el pagador de les rendes ha tingut coneixement de la circumstància modificativa del percentatge de retenció o ingrés a compte.

2. Com a excepció al que s'estableix a l'article anterior i a l'apartat 1 d'aquest article, en el cas de rendes del treball que, d'acord amb el que es preveu a l'article 24, estiguin sotmeses a un tipus fix de retenció, el càlcul de la retenció o ingrés a compte es fa per part del pagador de les rendes d'acord amb les regles establertes a l'article 24 esmentat.

Article 28. Comunicació de dades per part de l'obligat tributari

1. Quan iniciï una relació laboral amb el pagador de les rendes o quan, tractant-se de rendes del treball no derivades de relacions laborals, s'iniciï el pagament d'aquestes rendes, l'obligat tributari pot comunicar al ministeri encarregat de les finances la informació rellevant següent per determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte:

a) Estat civil.

b) Existència i, si escau, identificació dels descendents menors de vint-i-cinc anys que convisquin amb l'obligat tributari o en depenguin en la data de meritació de l'impost i no percebin rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional.

c) Existència i, si escau, identificació dels ascendents majors de seixanta-cinc anys que convisquin amb

l'obligat tributari o en depenguin en la data de meritació de l'impost i no percebin rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional.

d) Existència i, si escau, identificació de les persones que convisquin amb l'obligat tributari o en depenguin per raó de tutela o acolliment en la data de meritació de l'impost i no percebin rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional.

e) Situació de discapacitat de les persones indicades a les lletres b i c anteriors.

f) Nombre d'obligats tributaris amb dret a l'aplicació de les reduccions previstes a l'apartat 2 de l'article 35 de la Llei de l'impost.

g) Indicació de si el cònjuge no separat o la parella estable, segons es defineix a la normativa reguladora de les unions estables de parella, obté rendes que li permetin reduir la base de tributació general, segons el que estableix l'apartat 1 de l'article 35 de la Llei de l'impost.

En el supòsit que les rendes del cònjuge no separat o de la parella estable no li permetin aplicar íntegrament la reducció, l'obligat tributari ha d'indicar si opta per aplicar parcialment la reducció corresponent al cònjuge no separat o la seva parella estable, i, en aquest cas, ha d'indicar l'import de les rendes esmentades.

Si no coneix amb exactitud l'import de les rendes del cònjuge o de la parella estable, es fa una estimació, sense perjudici de les modificacions que es puguin produir durant el període impositiu.

h) Quantitats destinades a l'adquisició de l'habitatge habitual, al pagament de pensions compensatòries i/o d'aliments, i a les aportacions i contribucions a plans de pensions i altres instruments de previsió social habilitats per la legislació del Principat d'Andorra totes les quals donin dret a l'aplicació de

les reduccions previstes als articles 38 i 39 de la Llei de l'impost.

Si l'obligat tributari no coneix amb exactitud l'import dels conceptes anteriors, es fa una estimació, sense perjudici de les modificacions que es puguin produir durant el període impositiu.

2. La informació referida a les lletres a a f de l'apartat 1 anterior, una vegada comunicada per l'obligat tributari al ministeri encarregat de les finances, es trasllada als períodes impositius següents i es pren en consideració per calcular les retencions i els ingressos a compte corresponents a aquests períodes, tret que l'obligat tributari comuniqui qualsevol modificació al respecte.

3. La informació referida a la lletra g de l'apartat 1 anterior s'ha de comunicar anualment al ministeri encarregat de les finances, per tal que el ministeri la prengui en consideració per al càlcul de les retencions o ingressos a compte corresponents al període impositiu.

En el cas que l'obligat tributari no comuniqui al ministeri encarregat de les finances anualment la informació referida a la lletra g anterior, no s'ha de tenir en consideració la informació relativa al període impositiu anterior a l'hora de determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte corresponent.

4. L'obligat tributari ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances qualsevol modificació de la informació esmentada a l'apartat 1 anterior que hagi estat prèviament comunicada, i que es produeixi al llarg del període impositiu.

5. Tractant-se de rendes del treball no sotmeses a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, les comunicacions a les quals es fa

referència en aquest article s'adrecen al pagador de les rendes.

Article 29. Comunicació de dades per part del pagador de les rendes

1. El pagador de les rendes del treball ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances la informació relativa a les retribucions fixes i les retribucions variables que cal satisfer als obligats tributaris que comencin una relació laboral amb ell, d'acord amb la seva estimació, basada en les estipulacions contractuals i altres circumstàncies previsibles.

Els obligats a practicar les retencions o a efectuar l'ingrés a compte sobre les rendes del treball han d'informar prop del ministeri encarregat de les finances, a través del model aprovat pel mateix ministeri, dels canvis substancials de la relació laboral que puguin afectar els percentatges.

2. La persona o l'entitat pagadora de les rendes del treball pot comunicar al ministeri encarregat de les finances les variacions produïdes en el curs del període impositiu relatives a l'import de les rendes del treball que cal satisfer a l'obligat tributari, sempre que aquestes variacions siguin superiors o inferiors en més d'un 20% a les rendes prèviament considerades per calcular el percentatge de retenció o ingrés a compte.

La persona o l'entitat pagadora de les rendes té l'obligació, en tot cas, de comunicar al ministeri encarregat de les finances les baixes dels seus treballadors.

3. L'obligació de comunicació regulada en aquest article no és aplicable en el cas de rendes del treball no sotmeses a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Article 30. Comunicació de dades en relació amb rendes subjectes a tipus fix

Les obligacions de comunicació de dades previstes als articles 28 i 29 no són aplicables en relació amb les rendes del treball que, d'acord amb el que es preveu a l'article 24, estiguin sotmeses a un tipus fix de retenció.

Article 31. Termini de presentació de les comunicacions

Les comunicacions que s'estableixen en els articles 28 i 29 s'han de presentar en els terminis següents:

a) Quan es tracti de rendes del treball derivades de noves relacions laborals, les comunicacions s'han de presentar no més tard del desè dia posterior a l'inici de la relació laboral.

b) Quan es tracti de rendes del treball que no es derivin de relacions laborals, les comunicacions s'han de presentar abans de la percepció del primer pagament de rendes subjectes a retenció o ingrés a compte.

c) Les comunicacions de variacions s'han de presentar dins d'un termini de deu dies des que es produeix o resulta coneguda la circumstància modificativa.

d) La comunicació a la qual es fa referència a l'apartat 3 de l'article 28 s'ha de presentar no més tard del 15 de desembre de l'any anterior al començament del període impositiu en què hagi de produir efecte.

Article 32. Forma de presentació de les comunicacions

Els obligats tributaris i els obligats a practicar retenció o ingrés a compte han de presentar les comunicacions regulades en els articles 28 i 29 a través dels formularis aprovats a aquest efecte i en

les condicions establertes pel ministeri encarregat de les finances.

Article 33. Declaració i ingrés de les retencions i els ingressos a compte

1. En relació amb les rendes del treball subjectes a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la persona o l'entitat obligada a retenir o a practicar l'ingrés a compte ha d'efectuar l'ingrés de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte fets amb periodicitat mensual.

A aquest efecte presenta la declaració oportuna, d'acord amb el model oficial aprovat a aquest efecte, el qual pot consistir en un formulari conjunt amb el corresponent a les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, entre els dies 1 i 15 del mes següent a aquell al qual corresponguin les retencions i els ingressos a compte, i n'ingressa l'import al ministeri encarregat de les finances dins del mateix termini.

En aquest model de declaració, que ha de tenir el contingut que determini el ministeri encarregat de les finances, es detallen, entre altres aspectes, la naturalesa de la renda satisfeta i el percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable a aquesta renda.

L'ingrés d'aquests ingressos i retencions a compte al ministeri encarregat de les finances es fa a través del mateix mitjà de pagament que s'utilitza per ingressar les cotitzacions socials. En particular, aquest ingrés es pot fer mitjançant la domiciliació al compte indicat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social per a l'ingrés de les cotitzacions, excepte que l'obligat a practicar la retenció o l'ingrés a compte assenyali un compte corrent diferent o bé una altra modalitat de pagament.

2. En relació amb la resta de rendes del treball, durant els mesos d'abril, juliol, octubre i gener la persona o l'entitat obligada a retenir i a practicar ingressos a compte ha d'efectuar l'ingrés de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte fets en el trimestre immediatament anterior i ha de presentar al ministeri encarregat de les finances la declaració corresponent, a través del model oficial aprovat a aquest efecte, de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte fets durant aquest període.

Article 34. Declaració resum anual

1. Quan, durant un període impositiu, ha satisfet rendes del treball que no han estat sotmeses a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, el pagador d'aquestes rendes ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances, mitjançant la presentació d'una declaració resum, la informació següent relativa a les rendes satisfetes durant el període impositiu a cadascun dels perceptors:

- a) Nom i cognoms i número de Registre tributari dels perceptors.
- b) Renda satisfeta, amb identificació de la seva naturalesa i import.
- c) Si escau, despeses deduïbles que s'han pres en consideració per tal de determinar la renda neta del treball dels obligats tributaris.
- d) Si escau, reduccions aplicades per determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte.
- e) Percentatge de retenció o ingrés a compte aplicat i import de les retencions i els ingressos a compte practicats.

Aquesta declaració es presenta, segons el model que aprovi a aquest efecte el ministeri encarregat de les finances, entre els dies 1 de gener i 31 de gener

de l'any següent al període impositiu al qual es refereix.

2. Quan es tracta de rendes del treball subjectes a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, l'obligat a retenir o a fer l'ingrés a compte no ha de presentar la declaració resum esmentada a l'apartat anterior. En aquests casos, el ministeri encarregat de les finances recull les dades procedents de les declaracions presentades, d'acord amb el que es preveu a l'apartat 1 de l'article 33.

Article 35. Certificat de retencions i ingressos a compte

La persona o l'entitat pagadora de les rendes del treball està obligada a expedir i entregar a l'obligat tributari, entre els dies 1 de gener i 31 de març de cada any, un certificat en el qual constin l'import i la naturalesa de les rendes esmentades i l'import de les retencions i els ingressos a compte fets durant el període impositiu immediatament anterior.

No obstant això, quan es tracti de les rendes a les quals es refereix l'apartat 1 de l'article 33, l'expedició d'aquest certificat únicament resulta obligatòria per al pagador de les rendes si ho sol·licita expressament l'obligat tributari.

Article 36. Regularització anual de les retencions i els ingressos a compte sobre rendes del treball a càrrec del ministeri encarregat de les finances

1. A la finalització del període impositiu, el ministeri encarregat de les finances porta a terme una regularització extraordinària de les retencions i dels ingressos a compte practicats durant el període impositiu sobre les rendes del treball satisfetes als obligats tributaris.

A aquest efecte, el ministeri encarregat de les finances calcula, per cada obligat tributari, l'import de les retencions i els ingressos a compte

corresponents a la totalitat de les rendes del treball obtingudes pels obligats tributaris durant el període impositiu, tenint en compte la informació rellevant a aquest efecte que resulta de les comunicacions i declaracions rebudes d'acord amb les disposicions d'aquest Reglament, i emet la proposta de liquidació parcial corresponent, adreçada a l'obligat tributari, per la diferència, positiva o negativa, entre les retencions i els ingressos a compte efectivament practicats durant el període impositiu i els resultants del nou càlcul.

Aquesta proposta de liquidació parcial sobre rendes del treball es remet a l'obligat tributari no més tard de l'últim dia del mes de març de l'any següent a la finalització del període impositiu al qual es refereix.

2. Quan de la proposta de liquidació parcial esmentada en resulti una quantitat per ingressar a càrrec de l'obligat tributari, l'obligat tributari ha d'ingressar al ministeri encarregat de les finances la quantitat resultant de la proposta dins del termini general de presentació de la declaració de l'impost.

3. Quan de la proposta de liquidació parcial en resulti una quantitat per retornar a favor de l'obligat tributari, l'obligat tributari pot sol·licitar la devolució mitjançant la subscripció i confirmació de la proposta de liquidació davant el ministeri encarregat de les finances dins del termini general de presentació de la declaració de l'impost.

Una vegada rebuda aquesta sol·licitud, el ministeri encarregat de les finances prioritza la realització de les devolucions corresponents respecte a les derivades de la declaració de l'impost.

4. No obstant el que s'estableix als apartats 2 i 3 anteriors, en els supòsits en què l'obligat tributari tingui altres rendes, diferents de les rendes del treball afectades per la regularització, que donin lloc a

l'obligació de presentar declaració per aquest impost, l'obligat tributari ha d'incloure les rendes del treball a les quals es refereix la proposta de regularització, així com les retencions i els ingressos a compte corresponents, en la declaració que cal presentar per l'impost dins del termini general de presentació de la declaració. En aquest cas, no resulten aplicables les disposicions dels apartats 2 i 3 anteriors.

5. El ministeri encarregat de les finances aprova els models i determina les condicions per verificar els tràmits previstos als apartats 2, 3 i 4 anteriors.

6. La regularització regulada en aquest article no resulta aplicable quan l'obligat tributari únicament obtingui rendes del treball que, d'acord amb el que es preveu a l'article 21, estan sotmeses a un tipus fix de retenció, rendes del treball que no estan sotmeses a l'obligació de cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, o bé rendes del treball de les dos categories anteriors.

Secció tercera. Retencions i ingressos a compte sobre rendes del capital mobiliari

Article 37. Càlcul de la retenció o l'ingrés a compte

1. Amb caràcter general, la retenció o l'ingrés a compte sobre les rendes del capital mobiliari es determina aplicant un percentatge fix del 10% sobre l'import de la renda íntegra satisfeta.

2. En el cas de rendes del capital mobiliari procedents d'operacions de capitalització que no tinguin la consideració de rendes del treball, la persona o l'entitat pagadora de la renda calcula la retenció o l'ingrés a compte en els termes següents:

a) La base de tributació es determina tenint en compte les regles establertes a l'apartat 3 de l'article 22 de la Llei de l'impost.

b) La base de liquidació és el resultat de minorar, si escau, el saldo positiu de la base de tributació en l'import de la reducció que resulti aplicable d'acord amb l'apartat següent d'aquest article.

c) La quota de liquidació és el resultat de multiplicar la base de liquidació pel tipus de gravamen de l'impost, segons el que estableix l'article 43 de la Llei de l'impost.

d) El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable sobre les rendes que s'han de satisfer a l'obligat tributari s'obté multiplicant per 100 el quocient, amb dos decimals, resultant de dividir l'import que resulti del paràgraf c anterior i les rendes que cal satisfer a l'obligat tributari.

e) El pagament a compte s'obté d'aplicar a les rendes íntegres que cal satisfer el percentatge de retenció obtingut d'acord amb l'apartat d anterior.

3. Quan la persona o l'entitat pagadora de les rendes del capital mobiliari hagi rebut la comunicació de l'opció a la qual es refereix l'apartat 2 de l'article següent, no practica cap retenció o ingrés a compte sobre les rendes del capital mobiliari satisfetes en relació amb el compte, dipòsit, actiu, instrument, operació o contracte respecte dels quals l'obligat tributari hagi exercit l'opció.

No obstant això, si la persona o l'entitat pagadora de les rendes rep en un moment posterior una comunicació de l'obligat tributari en els termes previstos a l'apartat 4 de l'article següent, la persona o entitat pagadora practica la retenció o l'ingrés a compte que correspongui sobre les rendes que satisfaci a partir del moment en què rebí aquesta comunicació.

4. Quan s'hagi de practicar una retenció o un ingrés a compte sobre una renda del capital mobiliari en els supòsits previstos a l'apartat 9 de l'article 50 de la

Llei de l'impost, la retenció o l'ingrés a compte que resulti aplicable d'acord amb les regles previstes en aquest article es minora mitjançant l'aplicació de la deducció per eliminar la doble imposició internacional prevista a l'article 48 de la Llei de l'impost a la qual tingui dret l'obligat tributari.

A l'efecte de calcular la deducció a la qual es refereix el paràgraf anterior, la persona o l'entitat obligada a retenir o a ingressar a compte pren la més baixa de les dos quantitats següents:

a) L'import efectiu satisfet a l'estranger per raó d'un gravamen de característiques similars a aquest impost, sempre que la persona o l'entitat obligada a retenir o a ingressar a compte tingui constància del pagament d'aquest gravamen.

b) L'import resultant d'aplicar el tipus de gravamen d'aquest impost sobre l'import de la renda íntegra obtinguda per l'obligat tributari.

A l'exclusiu efecte de calcular la retenció o ingrés a compte al qual es fa referència en aquest apartat, el còmput anterior es fa, per part de la persona o l'entitat obligada a retenir o ingressar a compte, individualment per cada renda que hagi de satisfer.

Article 38. Opció per a l'aplicació de la reducció

1. D'acord amb el que s'estableix a l'apartat 4 de l'article 51 de la Llei de l'impost, l'obligat tributari pot sol·licitar a la persona o l'entitat pagadora de les rendes del capital mobiliari que minori la base sobre la qual s'aplica el percentatge de retenció en l'import de la reducció prevista a l'article 37 de la Llei de l'impost.

2. A l'efecte del que es preveu a l'apartat anterior, l'obligat tributari pot comunicar a la persona o l'entitat pagadora de les rendes l'opció esmentada quan, basant-se en una estimació raonable de l'import de la totalitat de les rendes del capital mobiliari que espera

obtenir durant el període impositiu, entengui que les rendes corresponents al compte, dipòsit, actiu, instrument, operació o contracte respecte dels quals s'exerceix l'opció poden gaudir de la reducció prevista a l'article 37 de la Llei de l'impost.

3. La comunicació anterior es fa mitjançant el model oficial que a aquest efecte aprovi el ministeri encarregat de les finances.

4. Si, en qualsevol moment del període impositiu, l'obligat tributari que hagi exercit l'opció esmentada a l'apartat 1, amb posterioritat té la certesa o bé estima raonablement que, considerant l'import de la totalitat de les rendes del capital mobiliari que obtindrà durant el període impositiu, no tindrà dret a gaudir de la reducció prevista a l'article 37 de la Llei de l'impost, en relació amb el compte, dipòsit, actiu, instrument o contracte respecte dels quals s'hagi exercit l'opció, ho ha de comunicar, tan aviat com tingui coneixement d'aquesta circumstància, a la persona o l'entitat pagadora de les rendes, mitjançant el model oficial indicat a l'apartat anterior.

5. La persona o l'entitat pagadora de les rendes ha de conservar l'original de les comunicacions a les quals es fa referència en aquest article, el qual ha de romandre a disposició del ministeri encarregat de les finances a l'efecte d'exercir les seves facultats de comprovació tributària.

6. En els casos en què, havent exercit l'obligat tributari l'opció regulada en aquest article, l'import de les rendes del capital mobiliari obtingudes per ell al llarg del període impositiu suposi l'aplicació incorrecta, totalment o parcialment, de la reducció prevista a l'article 37 de la Llei de l'impost en relació amb un compte, dipòsit, actiu, instrument o contracte respecte dels quals hagi exercit l'opció, l'obligat tributari ha de presentar una declaració per l'impost, i ingressar la diferència corresponent a les retencions i

els ingressos a compte deguts i no practicats com a conseqüència de l'aplicació incorrecta de la reducció.

Aquest import té la consideració d'ingrés de deute tributari a càrrec de l'obligat tributari ingressat fora de termini i dona lloc a l'aplicació d'un recàrrec del 10% per presentació extemporània, previst a la Llei de bases de l'ordenament tributari, que s'aplica sobre una base de tributació coincident amb la diferència entre les rendes del capital mobiliari obtingudes i tres mil (3.000) euros, sense l'exigència d'interessos moratoris.

Article 39. Declaració i ingrés de retencions i ingressos a compte

1. Durant els mesos d'abril, juliol, octubre i gener, les persones o entitats que satisfacin rendes del capital mobiliari subjectes a retenció o ingrés a compte han de presentar davant el ministeri encarregat de les finances una declaració de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte practicats durant el trimestre anterior, i han d'ingressar-ne l'import al ministeri encarregat de les finances.

2. Sense perjudici del que s'indica a l'apartat següent, durant el mes de gener, les persones o entitats que hagin satisfet rendes del capital mobiliari han de presentar una declaració resum de les retencions i dels ingressos a compte practicats durant el període impositiu anterior. Aquesta declaració, que s'ha d'ajustar al model oficial que s'aprovi a aquest efecte, ha de contenir almenys la informació següent relativa als perceptors de les rendes:

- a) Nom i cognoms.
- b) Número de Registre tributari.
- c) Renda obtinguda, amb identificació de la seva naturalesa i import, i retencions i ingressos a compte practicats.

3. Quan es tracti de guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris satisfets per entitats financeres o asseguradores autoritzades per operar al Principat d'Andorra, no es presenta la declaració resum esmentada a l'apartat anterior. En aquests casos, les entitats referides en aquest apartat estan obligades a presentar al ministeri encarregat de les finances un informe d'una entitat auditora externa. En aquest informe s'expressa una opinió sobre la certesa i la integritat de les dades consignades en les declaracions periòdiques a les quals es fa referència a l'apartat 1 d'aquest article, així com sobre el compliment correcte de les disposicions reguladores d'aquest impost, en relació amb les quantitats retingudes o ingressades a compte pel que fa als guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris subjectes a aquest impost i que hagin satisfet aquestes entitats durant el període impositiu.

Aquest informe es presenta durant el primer semestre natural que segueix la finalització del període impositiu corresponent. L'informe ha de ser original i ha d'estar signat pels auditors.

Per a les entitats referides en aquest apartat que disposin d'auditors externs, l'informe esmentat anteriorment el poden fer els mateixos auditors externs, amb el vistiplau previ del ministeri encarregat de les finances.

4. Quan l'obligat tributari hagi exercit l'opció regulada a l'article 38, la persona o l'entitat pagadora de les rendes remet al ministeri encarregat de les finances una declaració en què s'indica l'import dels guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir

l'amortització de préstecs hipotecaris satisfets a favor de l'obligat tributari durant el període impositiu en relació amb el compte, dipòsit, instrument, operació o actiu als quals es refereix l'opció i, si escau, les retencions practicades en virtut de la comunicació assenyalada a l'apartat 4 de l'article 38 esmentat que hagi presentat l'obligat tributari.

Aquesta declaració s'ajusta al model oficial que s'aprovi a aquest efecte i es presenta el mes de gener posterior al final del període impositiu al qual es refereix la declaració.

Secció quarta. Guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris

Article 40. Càlcul de la retenció o l'ingrés a compte

1. Amb caràcter general, la retenció o l'ingrés a compte sobre els guanys de capital procedents de contractes d'assegurances que cobreixen les contingències de mort i/o invalidesa, els quals són formalitzats per persones físiques però designant com a beneficiària l'entitat financera que prèviament els ha concedit un préstec, amb la finalitat de garantir el pagament del capital pendent del préstec en el cas de produir-se qualsevol de les contingències esmentades, es determina aplicant un percentatge fix del 10% sobre l'import de la renda íntegra satisfeta.

En cas que aquesta contingència sigui la mort del deutor, prenedor de l'assegurança, resultaria aplicable l'exempció prevista a la lletra l de l'article 5 de la Llei de l'impost, però únicament en la part del deute que corresponia al difunt.

Article 41. Declaració i ingrés de retencions i ingressos a compte

1. Durant els mesos d'abril, juliol, octubre i gener, les persones o les entitats que satisfacin guanys de

capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris subjectes a retenció o ingrés a compte han de presentar davant el ministeri encarregat de les finances una declaració, segons el model oficial aprovat pel mateix ministeri, de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte practicats durant el trimestre anterior, i n'han d'ingressar l'import al mateix ministeri.

2. Sense perjudici del que s'indica a l'apartat següent, durant el mes de gener, les persones o les entitats que hagin satisfet guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris han de presentar una declaració resum de les retencions i dels ingressos a compte practicats durant el període impositiu anterior. Aquesta declaració, que s'ha d'ajustar al model oficial que s'aprovi a aquest efecte, ha de contenir almenys la informació següent relativa als perceptors del guany de capital:

a) Nom i cognoms.

b) Número de Registre tributari.

c) Renda obtinguda, amb identificació de la seva naturalesa i import, i retencions i ingressos a compte practicats.

3. Quan es tracti de guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris satisfets per entitats financeres o asseguradores autoritzades per operar al Principat d'Andorra, no es presenta la declaració resum esmentada a l'apartat anterior. En aquests casos, les entitats referides en aquest apartat estan obligades a presentar al ministeri encarregat de les finances un informe d'una entitat auditora externa. En aquest

informe s'expressa una opinió sobre la certesa i la integritat de les dades consignades en les declaracions periòdiques a les quals es fa referència a l'apartat 1 d'aquest article, així com sobre el compliment correcte de les disposicions reguladores d'aquest impost, en relació amb les quantitats retingudes o ingressades a compte pel que fa als guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris subjectes a aquest impost i que hagin satisfet aquestes entitats durant el període impositiu.

Aquest informe es presenta durant el primer semestre natural que segueix la finalització del període impositiu corresponent. L'informe ha de ser original i ha d'estar signat pels auditors.

Per a les entitats referides en aquest apartat que disposin d'auditors externs, l'informe esmentat anteriorment el poden fer els mateixos auditors externs, amb el vistiplau previ del ministeri encarregat de les finances.

4. La persona o l'entitat pagadora del guany de capital remet al ministeri encarregat de les finances una declaració en què s'indica l'import dels guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris satisfets a favor de l'obligat tributari durant el període impositiu en relació amb el compte, dipòsit, instrument, operació o actiu als quals es refereix l'opció i, si escau, les retencions practicades en virtut de la comunicació assenyalada a l'apartat 4 de l'article 38 esmentat que hagi presentat l'obligat tributari.

Aquesta declaració s'ajusta al model oficial que s'aprovi a aquest efecte i es presenta en el mes de gener posterior al final del període impositiu al qual es refereix la declaració.

Capítol novè. Gestió i liquidació de l'impost

Article 42. Declaració de l'impost

1. Els obligats tributaris han de presentar i subscriure una declaració per aquest impost a través del model aprovat pel ministeri encarregat de les finances, entre l'1 d'abril i el 30 de setembre de l'any posterior a la finalització del període impositiu.

No obstant això, d'acord amb l'article 55 de la Llei de l'impost, els obligats tributaris que obtinguin qualsevol de les rendes del treball o del capital mobiliari esmentades en aquest article, o bé rendes exemptes en virtut de l'article 5 de la Llei de l'impost, no estan obligats a presentar la declaració indicada al paràgraf anterior.

2. El ministeri encarregat de les finances aprova el model de declaració al qual es fa referència a l'apartat anterior. A aquest efecte, no és obligatòria la declaració en aquest model de les rendes següents:

a) Rendes exemptes i guanys de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris que hagin estat subjectes a retenció o ingrés a compte per aquest impost, a excepció del supòsit inclòs a l'apartat 6 de l'article 38.

b) Rendes del treball que hagin estat subjectes a retenció o ingrés a compte per aquest impost, excepte en els casos en què l'obligat tributari també hagi obtingut altres rendes que s'hagin d'integrar dins de la base de tributació general, llevat el que disposa la lletra següent.

c) Rendes del capital immobiliari que, conjuntament amb les rendes del treball, siguin d'un import íntegre inferior a vint-i-quatre mil (24.000) euros durant el període impositiu. Aquesta regla resulta igualment aplicable quan l'obligat tributari, a més de les rendes del capital immobiliari i del treball esmentades, obté

guany de capital procedents de contractes d'assegurança de vida o invalidesa que serveixen per cobrir l'amortització de préstecs hipotecaris o rendes exemptes que, per aplicació de l'article 55 de la Llei de l'impost, suposen l'exoneració de l'obligació de presentar declaració per aquest impost.

d) Rendes obtingudes i gravades a l'estranger que donin dret a l'aplicació de la deducció per eliminar la doble imposició internacional regulada a l'article 48 de la Llei de l'impost, quan l'aplicació de la dita deducció determini una quota de liquidació per un import de zero en relació amb les rendes obtingudes i gravades a l'estranger esmentades. No obstant això, en aquests casos l'obligat tributari ha d'indicar a la declaració de l'impost la naturalesa de la renda i el país del qual procedeix.

Article 43. Obligació d'ingrés del deute tributari

1. Els obligats tributaris han d'ingressar, si escau, l'import del deute corresponent a aquest impost, utilitzant qualsevol dels procediments següents:

- a) Pagament en efectiu fins a un import de quinze mil (15.000) euros.
- b) Targeta de crèdit.
- c) Xec nominatiu a favor del Govern d'Andorra.
- d) Domiciliació bancària.
- e) Transferència nominativa a favor del Govern d'Andorra.

2. En cas de pagament per domiciliació, la manca de pagament comporta l'augment del deute amb l'import de les despeses de retorn.

3. El pagament ha de comprendre l'import total del deute tributari.

No obstant això, l'obligat tributari pot sol·licitar, en el termini de tres mesos des de l'inici del termini

establert per presentar la declaració, l'ajornament o el fraccionament en els termes de la Llei reguladora de les bases de l'ordenament tributari.

Article 44. Devolució d'ofici

Les devolucions d'ofici a les quals es refereix l'article 58 de la Llei de l'impost es fan mitjançant transferència bancària o xec nominatiu en favor de l'obligat tributari en un termini màxim de tres mesos comptats a partir del moment en què s'hagi presentat la declaració per aquest impost.

Disposició transitòria primera. Noves inversions efectuades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres

Els obligats tributaris que en la data d'entrada en vigor de la Llei 5/2023, del 19 de gener, de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres s'hagin beneficiat de la deducció per noves inversions a Andorra d'actius fixos afectes a l'activitat empresarial en aplicació del règim anterior previst a l'article 49 de la Llei de l'impost, han de seguir informant en la memòria del manteniment de les inversions efectuades. En cas que no es compleixi el requisit relatiu al manteniment de les inversions durant el període mínim de cinc anys establert en les disposicions esmentades, han d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

Disposició derogatòria

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament queda derogat el Reglament, del 23 de juliol del 2014, d'aplicació de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 29 de desembre del 2023

Xavier Espot Zamora

Cap de Govern

Data de publicació en el BOPA: 02.01.2024

(núm. 1)

www.bopa.ad